

ченъ ефектъ, който много допринася за характерния и индивидуаленъ външенъ видъ на тетевенската къща. Горния етажъ винаги почти се наддава съ гредореда си на навънъ къмъ пътя, а къмъ двора винаги е чардака; въ приземието се помещава къща и соба, а въ сутерена изба. Стените на приземието съ каменни съ широка свободна фуга изработена още въ момента на зидането на стената, съ дървени пояси на всички 1 до 1.50 м., а стените на етажа — паянтови, плетъ съ глина или пълнежъ съ кирпичи. Прозорци въ приземието къмъ улицата няма, такива има максимумъ по единъ на помещение и то къмъ двора. Про-

Обр. 54. — Къща въ гр. Тетевенъ.

зорцитѣ на етажните помещения съ винаги въ група най-често по два, съ дървена рамка. Изобщо същинската фасада на сградата е винаги къмъ двора. Тази характерност на българската къща да обръща лицето си къмъ двора и системно да се отбегва улицата, обикновено се обяснява като следствие отъ условията при който е билъ застанъ да живѣе българина при турската властъ (както и при арабската архитектура същото явление се обяснява съ особенитетъ на битиови черти на турчина и религията му). Това обяснение обаче не изглежда задоволително тъй като същиятъ маниеръ да се избегва улицата виждаме и при жилищната къща и на народи стари съ много висока култура. Какъ напримѣръ да се обясни това при старогръцката къща, гдѣто нито е имало морала и етиката на мохамеданска религия, нито пъкъ несигурността за отделния гражданинъ отъ единъ жестокъ и бруталенъ режимъ.

Къщата отъ тази група е българската градска къща, тя е предста-